

Schets 5 – Vervulling van de tabernakeldienst

Hebreeën 9 en 10

Benodigheden voor deze bijeenkomst

- Voor elke jongere een Bijbel en een Handreiking.
- Een leidingdeel voor jezelf als leidinggevende.
- Apparatuur om een filmpje van De Verkenners te bekijken (startopdracht) en/of het filmpje over verzoening op ABC van het geloof (vraag 5).
- Eventueel materiaal om een poster te maken (vraag 2).
- Een (of meerdere) bouwpla(a)t(en) van de tabernakel (alternatieve startopdracht).
- Kaarten om te versturen (vraag 11).

Opening

- Te lezen bijbelgedeelte:
 - ✓ Hebreeën 9
 - ✓ Hebreeën 10
 - ✓ Psalm 40
- Vanuit de belijdenis:
 - ✓ Nederlandse Geloofsbelijdenis artikel 21
 - ✓ Nederlandse Geloofsbelijdenis artikel 25
 - ✓ Nederlandse Geloofsbelijdenis artikel 37
 - ✓ Heidelbergse Catechismus zondag 16
- Suggesties om te zingen:
 - ✓ Psalm 40:3 en 4
 - ✓ Psalm 141:2
 - ✓ Psalm 99:4 en 8
 - ✓ Psalm 110:1 en 4
 - ✓ Psalm 132:6 en 7
 - ✓ Psalm 133
 - ✓ De grote Hogepriester
 - ✓ De grote dag breekt weldra aan
 - ✓ Hier in Uw heiligdom
 - ✓ Create in me a clean heart
- Gebedspunten:
 - ✓ Dank God voor het onderwijs dat Hij ons geeft in Zijn Woord.

- ✓ Bid om de leiding van de Heilige Geest om Zijn Woord te verstaan.
- ✓ Dank de Heere Jezus voor het offer dat Hij bracht.
- ✓ Bid om geloof en bekering.

Doelstelling

De jongeren kunnen aan het eind van de bijeenkomst de volgende kernvragen beantwoorden:

1. Wat zijn de overeenkomsten en verschillen tussen het aardse en het hemelse heiligdom, tussen de aardse en de hemelse priester?
2. Welke betekenis heeft het offer dat Jezus bracht voor jou persoonlijk?

Alternatieve (start)opdracht

- Begin met de opdracht uit vraag 2.
- Maak een bouwplaat van de tabernakel. Op internet zijn diverse (meer of minder uitgebreide) voorbeelden te vinden. Zie bijvoorbeeld https://goedinvorm.nu/search?temp_goedinvorm%5Bquery%5D=tabernakel.

Achtergrondinformatie

Hebreeën 9 en 10

Hebreeën 9:1-10 – het oude heiligdom en zijn offerdienst

De tegenstelling die in deze verzen gemaakt wordt is die tussen de aardse priesterdienst en Christus' priesterdienst. De focus ligt op de offerdienst, alle andere onderdelen van de tabernakel worden wel genoemd maar niet verder uitgewerkt (zie vers 5). Die onderdelen zijn: de kandelaar, de tafel der toonbroden, het gouden wierookvat, de ark van het verbond. In de ark bevonden zich: een kruikje met manna, de staf van Aäron en de stenen tafelen. Op de ark was het verzoendeksel en de gouden cherubs. Met deze beschrijving brengt de schrijver de tabernakel in herinnering. In het eerste deel, het heilige, brachten de priesters voortdurend hun offers. In het tweede deel, het heilige der heiligen, waar de ark stond, ging alleen de hogepriester en slechts eenmaal per jaar naar binnen. Hij mocht daar alleen op de Grote Verzoendag binnen komen met het bloed dat de zonden kon verzoenen.

In vers 4 wordt gesproken over een gouden wierookvat. Dit doet denken aan het reukofferaltaar maar dit stond in het heilige (en niet in het heilige der heiligen zoals hier staat). De schrijver was zo bekend met het Oude Testament dat dit geen vergissing kan zijn. Misschien kan gedacht worden aan een gouden wierookschaal die meegenomen wordt het heilige der heiligen in. Als er wel bedoeld wordt op het reukofferaltaar dan wil de schrijver er wellicht mee aanduiden dat het reukofferaltaar naar zijn bestemming tot het allerheiligste behoort. Reukofferaltaar en ark horen bij elkaar. Reukwerk levert immers de lieflijke geur die de troon van God achter het gordijn bereikt. De priester moet stoppen bij het gordijn van het heilige der heiligen, maar de geur van het door hem gebrachte reukwerk gaat verder. Zo komt het gebed van de gelovige verder dan de bidder zelf die op aarde is. Op de Grote Verzoendag liggen reukofferaltaar en ark in één lijn. Het goud laat zien hoe rijk ingericht het heiligdom is. Op de Grote Verzoendag wordt het verzoendeksel met bloed besprengd om de zonden uit te wissen.

In de tijd van de tabernakel, de tijd van het oude verbond, was de weg naar het heiligdom nog niet openbaar. Alleen de priesters mochten in het heilige en alleen de hogepriester in het

heilige der heiligen komen. Zolang het voorhangsel daar hing, kon Gods volk niet rechtstreeks tot Gods genadetroon naderen.

In vers 9-10 lees je over twee tijden: de tijd van het oude verbond en de tijd van de betere orde. De laatste is de tijd die met Christus begon. De offers ten tijde van het oude verbond brachten geen heiliging van de ziel en volmaakte vrede met God.

Hebreeën 9:11-28 – De volmaaktheid van het offer van Christus

Tegenover deze aardse offerdienst staat het volmaakte offer van Christus. Hij is de meerdere Hogepriester Die dient in de meerdere tabernakel. Deze tabernakel is in de hemel, niet met handen gemaakt. In dat heiligdom is de Heere Jezus binnengegaan als de Hogepriester met Zijn eigen bloed. Eens en voor altijd bracht Hij daar het offer. Met één offer heeft Hij eeuwige verlossing bewerkt. Het is het offer van Zijn leven dat Hij bracht op Golgotha.

Het bloed van Christus wordt in vers 13-14 vergeleken met het bloed van dieren. Als dat bloed al reinigde van de zonden, hoeveel te meer zal het bloed van Christus dan wel niet reinigen! Hij heeft Zichzelf geofferd opdat wij de levende God zouden dienen.

Hij is de Middelaar van het nieuwe verbond. Door zijn dood heeft Zijn volk de belofte verkregen: de eeuwige erfenis.

Een ander beeld is dat van het testament, de laatste wilsbeschikking. Het kan ook betekenen: verbond. In ieder geval is het pas geldig na iemands overlijden. Daarom treedt het nieuwe verbond pas in werking bij Christus' sterven.

Als voorbeeld noemt de schrijver het begin van het Mozaïsche verbond. Ook toen vloeiende het bloed. Alles werd met bloed besprenkeld en daardoor gereinigd. Daarom moet ook deze betere tabernakel ingewijd worden. Dat is gebeurd met het bloed van Christus.

Samenvattend zegt de schrijver: Christus is in de hemel zelf binnengegaan om voor God te verschijnen. Hij hoeft het offer niet dikwijls of jaarlijks te brengen. Hij heeft Zijn eigen bloed gebracht, eenmaal en voor altijd. Zijn offer heeft de zonde teniet gedaan. Al vanaf de zondeval was het offer van Christus nodig. Met Zijn dood is het begin van de voleindig der eeuwen. Maar het wacht nog op Zijn wederkomst. Al de gelovigen zal Hij dan in de eeuwige zaligheid brengen. Het zijn zij die deze Hogepriester gelovig verwachten.

Hebreeën 10:1-18 – Christus' offer is eens en voor altijd

De wet, waarin alle offers beschreven staan, kan de mens nooit tot volmaaktheid brengen. De wet is een schaduw van de dingen die in Christus en Zijn offer volkomen zijn. Als de wet tot volmaaktheid kon brengen, zouden de offers wel opgehouden zijn. Maar nu bleven de offers nodig, zij riepen om het volmaakte offer. Dat heeft Jezus gebracht. Steeds weer werden de offers gebracht, de zonde is er nog steeds en heeft nog steeds macht. De wet overtuigt de mens van zijn zondigheid. Dat er steeds weer offers nodig zijn laat zien dat het bloed van dieren niet echt de zonde weg kan nemen. Het is een symbool van genoegdoening voor de zonden.

Er volgt in vers 5-7 een citaat uit Psalm 40, toegepast op de Messias. David, de dichter van Psalm 40, wist al dat de Heere meer behagen had in een hart dat Hem wilde dienen dan in het verrichten van ceremonieën. Maar het is tegelijk een profetie van de Messias.

Met dat de Messias komt, wordt de offerdienst onnodig. God wil geen offers meer. Het eerste wordt weggenomen. Christenen hoeven geen dieren meer te offeren. De offers moesten opgeheven worden en Gods volk moet, door Christus geheiligd, Gods wil doen.

Er ligt grote kracht in het offer van Christus. Eén offer is genoeg. Na het brengen van dit offer zit Christus voor eeuwig aan Gods rechterhand. Daar wacht Hij tot het moment van het oordeel over Zijn vijanden. Door dat ene offer zijn Zijn kinderen voor eeuwig volmaakt.

Er volgt nog een citaat uit Jeremia 31 (zie ook Hebr. 8). Gods wet is nu in de harten geschreven, zodat men Gods wil van harte gaat doen. Door het offer van Christus worden de zonden volledig weggedaan. God zal er niet meer aan denken. De reikwijdte van dit offer is enorm! Zonden worden volkomen en definitief vergeven!

Hebreeën 10:19-39 – De volle zekerheid van het geloof

Na dit alles uiteengezet te hebben, roept de schrijver zijn lezers op tot volharding. Ze moeten blijven in het geloof – voorbeelden hiervan volgen in 11.

Er volgt nu eerst (vers 19-25) een aansporing om tot God te naderen. Wie gelooft in Christus mag Hem volgen het hemelse heiligdom binnen. Dat mag met vrijmoedigheid omdat het bloed van Jezus de weg heeft gebaand. Deze weg is nieuw, vers en levend. God is de levende, en wie in Hem gelooft is levend. Net zoals je de tabernakel en het heilige der heiligen binnenging door het voorhangsel, kom je ook in dit hemelse heiligdom door het voorhangsel. Met dit voorhangsel wordt Zijn lichaam bedoeld, dat net als het voorhangsel in de tempel gescheurd is. Ook dit is een bewijs van de vrije toegang. Hij is de grote Priester, de eeuwige Hogepriester. Wij hebben Hem – Hij is door het geloof ons eigendom geworden.

Drie aansporingen klinken:

- Laten we tot Hem naderen. Ga door het bloed van Christus vrijmoedig tot God. Wetend dat we gereinigd zijn van al onze zonden.
- Laten we de belijdenis vasthouden. Blijf bij de leer van de gemeente, dat geeft hoop. Hij is de Getrouwe, Hij doet wat Hij belooft!
- Laten we op elkaar letten. Kijk naar de christenen om je heen en vuur hen aan om in het geloof te blijven, om goede werken te doen. Volharding is dus iets gemeenschappelijks! Daarom is die onderlinge samenkomst ook zo belangrijk. Dat sommigen deze bijeenkomsten verzuimden, is waarschijnlijk één van de redenen van de vele vermaningen en waarschuwingen in deze brief. De grote dag nadert, en daarom moeten we erop toezien gezamenlijk de eindstreep te halen.

In vers 26-39 klinkt een waarschuwing om niet te wijken. Wie opzettelijk het geloof verwerpt zal geoordeeld worden. Daarom moedigt de schrijver de lezers aan om te volharden. Het gaat immers om de eeuwige zaligheid!

Voor wie opzettelijk zondigt en zich niet bekeert is er geen offer voor de zonde. Dit gaat om mensen die zich nooit echt bekeerd hebben. Er was geen werkelijke vrucht in hun leven. Dan wacht het oordeel. Buiten het offer van Christus is er geen vergeving. De vijanden van Christus schuilen niet achter Zijn bloed en ontvangen dus geen vergeving. Deze verzen roepen op tot geloof, gehoorzaamheid en volharding. Er moet vrucht in het leven zichtbaar zijn.

Opnieuw klinkt in vers 28-29 een argument van het mindere naar het meerdere. Als iemand al de doodstraf ontvangt voor het overtreden onder de Mozaïsche wet, welke straf zal er dan wel niet volgen voor iemand die de Zoon van God ongehoorzaam is? Wie heel bewust het offer van Christus onrein acht, zegt nee tegen de genade en blijft onder het eeuwige oordeel. Het gaat hier over iemand die 'geheiligd' was. Dat betekent waarschijnlijk iemand die lid was van de gemeente, maar geen echte gelovige was. Toch mag je met deze verklaring de vermaning en waarschuwing die doorklinkt niet wegedeneren. De Heere vraagt een heilig leven in gehoorzaamheid.

De Heere is een God Die oordeelt en vergeldt. Hij is de levende God Die niet met Zich laat spotten. Je hoort hier Deut. 32:35-36 in terugkomen.

Na deze ernstige waarschuwing roept de schrijver zijn lezers op terug te denken. Ze hebben laten zien dat ze volhardden. Ze hebben geleden in Jezus' naam en meegeleefd met anderen die dit ondergingen. Vervolging en smaad was hun loon omdat ze Jezus volgden. Ze ondergingen het met blijdschap, wetend van hun loon in de hemel.

Daarnaar verwijst de auteur en daarmee wil hij hen bemoedigen. Blijf toch in die vrijmoedigheid. Volhard om zo de belofte te verkrijgen. Geef niet op, blijf niet achter en laat je niet verleiden. Het is nog maar even. Jezus komt eraan! Wees zo'n rechtvaardige die blijft leven uit het geloof. Onttrek je niet maar geloof! Want wie zich onttrekt, zal vergaan. Houd vol! Want wie gelooft, zal leven.

Antwoorden op de vragen en suggesties voor gesprek

Startopdracht

Zie <https://deverkenners.info/?s=tabernakel>.

1.
 - a. De kandelaar en de tafel der toonbroden in het heilige. Het voorhangsel tussen het heilige en het heilige der heiligen. In het heilige der heiligen het gouden wierookvat en de ark van het verbond. In de ark van het verbond de gouden kruik met manna, de staf van Aäron die gebloeid had en de twee stenen tafelen. Op de ark het verzoendeksel met de twee cherubs.
 - b. Het wierookvat – dat is het reukofferaltaar – staat hier in het heilige der heiligen en niet in het heilige.
2. –
3. *Zie de uitleg hierboven .*
4. Zondaren hebben verzoening nodig, door het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon. Hij wilde de straf van zondaren op Zich nemen. Zie www.abcvanhetgeloof.nl/verzoening.
5.
 - a. Op www.nederlandse-geloofsbelijdenis.nl vind je de tekst ook in eenvoudigere woorden.
 - b. De NGB zegt: door het Woord.
 - c. Als het bloed van stieren en bokken al voor reiniging kon zorgen, hoeveel te meer dan het bloed van Jezus Christus!
6. De hogepriester moest elk jaar het offer in het heilige der heiligen brengen. Hij bracht daar bloed van een dier. Christus heeft één offer gebracht: Zijn eigen leven. Met dit ene offer heeft Hij de zonde teniet gedaan.

- 7.
- a. Wij mensen hebben die herinnering nodig. Goed om te beseffen dat God heilig is en de zonde niet bij Hem past. Dat wij uit onszelf dus niet bij de Heere kunnen komen. Dat er bloed moet vloeien.
 - b. Je kunt denken aan de doop, het Avondmaal, de prediking.
 - c. *Persoonlijk.*
 - d. Als de zonden vergeven zijn, hoeft er geen offer meer gebracht te worden. Met het offer van Zijn leven heeft de Heere Jezus volledig betaald.
- 8.
- a. Het moment dat de straf over al Zijn vijanden voltrokken zal worden. Het moment van de wederkomst, het laatste oordeel.
 - b. Dan zal het laatste oordeel plaatsvinden. Ieder die in Jezus gelooft, mag bij Hem in de hemel komen. Al Zijn vijanden zullen voor eeuwig verloren zijn in de hel.
 - c. *Persoonlijk.*
9. –
- 10.
- a. *Persoonlijk.*
 - b. Het is voor ons zo nodig om steeds weer gewaarschuwd te worden. We leven zo makkelijk voort in de zonde, we dwalen zo makkelijk af.
 - c. Het is ernst: bij het laatste oordeel is het eeuwig wel of eeuwig wee. De Heere laat niet met Zich spotten. Hij doet wat Hij zegt. Aan de andere kant is Hij ook genadig. Hij nodigt nog steeds. Voor wie zich met berouw tot Hem keert, is er genade!
11. –

Slotopdracht

-